

[Arbejds- og Socialministeren.]

trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler, jfr. Lov Nr. 442 af 1. Oktober 1945. Lovanordningen af 20. Marts 1945, der udløb den 30. September 1945, blev ved Loven af 1. Oktober 1945 forlænget indtil Udgangen af December Maaned i Aar.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 1. Oktober, har man været inde paa den Tanke at ændre Rabatlovgivningen, saaledes at Rabatkortene fremtidig skulde udleveres til trængende efter faste Regler og med bestemte Beløb. Arbejds- og Socialministeriet er fortsat enig i Bestræbelserne for en Rationalisering af Rabatlovgivningen, men finder dog, at den gældende Ordning bør forlænges for endnu et Kvartal, til den 31. Marts 1946.

I Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 1. Oktober anslaaes Udgifterne til Uddeling af Rabatkort i Vinterhalvaaret 1945—46 til i alt 31 Mill. Kr. Heraf er de 14 Mill. Kr. stillet til Raadighed ved Loven af 1. Oktober, og Restbeløbet, 17 Mill. Kr., søges bevilget ved nærværende Lovforslag.

Ifølge Oplysninger fra en Række Kommuner om Forholdene i den forløbne Del af Finansaaret er der Trang til en Forhøjelse af det til Køb af Oksekød m. v. bevilgede Beløb, medens Tilskuddet til Køb af Sødsmælk har været tilstrækkeligt. Under Hensyn hertil og til, at Smørrationen er nedsat med en Sjettedel, foreslaas det Beløb, der efter den hidtil benyttede Fordelelsesmaade skulde have været anvendt til Uddeling af Smørrabatkort, ligeledes nedsat med en Sjettedel. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at Tilskuddet til Smørrabat ved § 1, Stk. 2, i Lovanordningen af 20. Marts 1945 er begrænset til 60 Øre pr. ½ kg Smør. Paa Grund af Usikkerheden med Hensyn til Beskæftigelsen i Vinterhalvaaret har man ikke ment at burde foreslaa det samlede Tilskud til Levnedsmiddelrabat nedsat med det Beløb, der spares i Tilskud til Smørrabatkort, nemlig 840 000 Kr., men foreslaar i Stedet dette Beløb anvendt til Forhøjelse af Tilskud til Køb af Oksekød m.v. Der vil ved Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag være stillet i alt 50 Mill. Kr. til Raadighed til Uddeling af Levnedsmiddelrabatkort til trængende i Finansaaret 1945—46.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg har allersidst den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Efter Ophøret af den tyske Besættelse nedsatte Arbejds- og Socialministeriet et Udvalg med tre Repræsentanter for hver af Hovedorganisationerne og med Forligsinstitutionens Formand, Direktør Dreyer, som Forhandlingsleder. Udvalget afgav den 14. Juli 1945 en Betænkning vedrørende de praktiske Spørgsmaal, der opstaar i Forbindelse med Bortfaldet af Lov om Arbejdsforhold, hvilken Betænkning dannede Grundlaget for Lov Nr. 445 af 1. Oktober 1945 om Fastsættelse af visse Regler ved Bortfald af Lov om Arbejdsforhold. Udvalget har nu afgivet Betænkning vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør foretages Ændringer i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, og har samtidig udarbejdet Forslag til Ændringer i denne Lov.

Det her foreliggende Lovforslag er, bortset fra Indføjelsen af en Bestemmelse om Fastsættelse af Honorarer til Mæglingsmænd, ganske enslydende med det af Udvalget udarbejdede Udkast.

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder giver Regler om en Forligsinstitution, der efter eget Skøn kan gribe forhandlende og mæglende ind i Arbejdsstridigheder, naar dette skønnes nødvendigt af samfundsmæssige Hensyn.

Forligsinstitutionen bestaar af tre Forligsmænd, der udnævnes af Arbejds- og Socialministeriet efter Indstilling af den faste Voldgiftsret.

Forligsmanden træder først til og forsøger Mægling, naar Forhandlinger er ført mellem Parterne og fra en af Siderne erklæres for afsluttet uden Resultat. Forligsmanden kan i øvrigt, efter at der er paa-begyndt Mægling, forlange Forhandlingerne direkte mellem Parterne genoptaget, f. Eks. hvis han mener, at de stedfundne Forhandlinger ikke er ført til Ende, eller i øvrigt finder fornyede Partsforhandlinger paa-krævet under Hensyn til Sagens specielle faglige Karakter.

Det har imidlertid vist sig, at det i de store samlede Overenskomstsituationer, hvor et meget betydeligt Antal Overenskomster er opsagt til Udløb til samme Dato, er umuligt for Forligsinstitutionen i den Tid, der staar til Raadighed, at beskæftige sig med væsentligt andet end de mere generelle Spørgsmaal. En Række specielle Spørgsmaal har derfor Aar efter Aar maattet lades uløst, hvad der har givet Anledning til Utilfredshed. Regeringen anser det derfor for rigtigst, at den nugældende Ordning søges udbygget med et Antal Mæglingsmænd, der kan aflaste Forligsmanden. Da det maa anses for heldigst, at Parterne i videst muligt